

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 17. oktobra 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 17. oktobra 2012.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU ZA UTVRĐIVANJE ZAŠTITNIH MJERA ZA
SVJEDOKA KW341**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu za utvrđivanje zaštitnih mjera za svjedoka KW-341", koji je optuženi na javnoj osnovi s povjerljivim Dodatkom A podnio 8. oktobra 2012. (dalje u tekstu: Zahtjev), i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Argumentacija

1. Optuženi u Zahtjevu traži da Vijeće razmotri zahtjev svjedoka KW-341 (dalje u tekstu: svjedok) za zaštitne mjere pseudonima i izobličenja slike i glasa na osnovu pravila 75 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik).¹ Optuženi u povjerljivom Dodatku A prilaže "izjavu o činjenicama" njegovog referenta za predmet koji je telefonom razgovarao sa svjedokom u kojoj je navedeno zašto svjedok smatra da mu prijete opasnost ako se objelodani njegov identitet (dalje u tekstu: Izjava).² Svjedok traži zaštitne mjere jer smatra da bi bez njih izgubio prijateljstva pojedinaca s kojima je radio.³ Osim toga, optuženi traži da se tražene zaštitne mjere odobre samo na početku svjedočenja svjedoka kako bi mogao obaviti pripremni razgovor s njim u Pritvorskoj jedinici Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: PJUN) pošto Sekretarijat ne dozvoljava da se tamo obavlja razgovor sa zaštićenim svjedocima.⁴

2. Tužilaštvo je 12. oktobra 2012. na javnoj osnovi s povjerljivim dodatkom podnijelo "Odgovor na Karadžićev zahtjev za zaštitne mjere za svjedoka KW-341" (dalje u tekstu: Odgovor). Tužilaštvo se protivi Zahtjevu na osnovu toga što su informacije koje navodi optuženi "nedovoljne da bi Vijeće na osnovu njih moglo ocijeniti da li postoji objektivna opasnost za dobrobit svjedoka i njegove porodice".⁵ Tužilaštvo se isto tako protivi da se davanje odobrenja za zaštitne mjere odgodi do početka svjedočenja tog svjedoka.⁶ Tužilaštvo navodi da u tom smislu postoje alternativni načini obavljanja pripremnog

¹ Zahtjev, par. 1.

² Zahtjev, par. 3, povjerljivi Dodatak A.

³ Zahtjev, povjerljivi Dodatak A.

⁴ Zahtjev, par. 5.

⁵ Odgovor, par. 1.

⁶ Odgovor, par. 2.

razgovora sa svjedokom, koji ne uključuju potrebu da on bude fizički prisutan u PJUN-u i ugrozi zaštitne mjere ako mu one budu odobrene.⁷

3. Tužilaštvo u povjerljivom Dodatku A iznosi više pojedinosti o tome zašto razlozi za zabrinutost svjedoka za svoju dobrobit o kojoj optuženi govori u Zahtjevu "nisu dovoljno konkretni ili potkrijepljeni".⁸ Tužilaštvo ukazuje na nedostatak informacija o tome na koja prijateljstva svjedok misli ili kako bi gubitak tih prijateljstava uticao na bezbjednost njega i njegove porodice ako bude svjedočio na otvorenoj sjednici.⁹

II. Mjerodavno pravo

4. Član 20(1) Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut) predviđa da se postupak vodi "uz puno poštovanje prava optuženog i dužnu brigu o zaštiti žrtava i svjedoka". Član 21(2) daje optuženom pravo na pravično i javno suđenje, uz ograde predviđene članom 22, koji predviđa da Međunarodni sud u svojim pravilima o postupku i dokazima osigurava zaštitu žrtava i svjedoka, pored ostalog, vođenje postupka *in camera* i zaštitu identiteta žrtava. Kako je već jasno utvrđeno u ranijim predmetima Međunarodnog suda, ovi članovi odražavaju dužnost Međunarodnog suda da uspostavi ravnotežu između prava optuženog na pravično suđenje, prava žrtava i svjedoka na zaštitu i prava javnosti na pristup informacijama.¹⁰

5. Pravilo 75(A) Pravilnika Međunarodnog suda dopušta pretresnom vijeću da "nalogom odredi odgovarajuće mjere za očuvanje privatnosti i zaštitu žrtava i svjedoka, pod uslovom da one nisu u suprotnosti s pravima optuženog". Na osnovu pravila 75(B) Pravilnika, to mogu biti mjere za sprečavanje objelodanjivanja javnosti ili medijima identifikujućih informacija o svjedocima ili žrtvama, uključujući izobličjenje glasa i slike, dodjelu pseudonima, kao i svjedočenje na djelimično zatvorenim i zatvorenim sjednicama u skladu s pravilom 79 Pravilnika.

⁷ Odgovor, par. 2.

⁸ Odgovor, povjerljivi Dodatak.

⁹ Odgovor, povjerljivi Dodatak.

¹⁰ V. Odluka po Zahtjevu za zaštitne mjere i obavještenjima u vezi s tim, 26. maj 2009. godine, par. 11, gdje se poziva na *Tužilac protiv Tadića*, predmet br. IT-94-1-T, Odluka po zahtjevu tužioca za zaštitne mjere za svjedoka L, 14. novembar 1995. godine, par. 11; *Tužilac protiv Tadića*, predmet br. IT-94-1-T, Odluka po zahtjevu tužilaštva za zaštitne mjere za svjedoka R, 31. juli 1996. godine, str. 4; *Tužilac protiv Brdanina i Talića*, predmet br. IT-99-36-PT, Odluka po zahtjevu tužilaštva za zaštitne mjere, 3. juli 2000. godine, par. 7.

III. Diskusija

6. Kao što je Vijeće ranije napomenulo, strana u postupku koja traži zaštitne mjere mora pokazati postojanje objektivno zasnovane opasnosti po bezbjednost ili dobrobit svjedoka ili njegove porodice ukoliko bi se u javnosti saznalo da je on dao iskaz pred Međunarodnim sudom.¹¹

7. Pošto je pregledalo Izjavu, Vijeće zaključuje da optuženi nije dostavio dovoljno informacija na osnovu kojih bi se moglo utvrditi da li bi svjedoku ili njegovoj porodici prijetila objektivna opasnost po njihovu bezbjednost ili dobrobit ako on bude svjedočio na otvorenoj sjednici. Ništa u Izjavi, koja je veoma uopštena, ne upućuje na to da svjedoku ili njegovoj porodici prijeti objektivna opasnost po njihovu bezbjednosti ili dobrobit. Zaštitne mjere ne bi trebalo odobriti na osnovu takvih opštih izjava. Shodno tome, Vijeće se, na osnovu informacija kojima raspolaže, nije uvjerilo da svjedoku ili njegovoj porodici prijeti objektivna opasnost po njihovu bezbjednost ili dobrobit.

8. Vijeće je već odlučilo da će "kategorički odbiti da razmatra" zahtjeve za odgađanje odobravanja zaštitnih mjera.¹² Tu diskusiju neće ovdje ponavljati.

¹¹ V. Odluka po Zahtjevu tužilaštva za zaštitne mjere za svjedoka KDZ487, 24. novembar 2009. godine, par. 13, gdje se poziva na *Tužilac protiv Martića*, predmet br. IT-95-11-T, Odluka po Zahtjevu odbrane za zaštitne mere za svedoke MM-096, MM-116 i MM-90, 18. avgust 2006. godine, str. 2–3; *Tužilac protiv Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13/1-T, Odluka po dodatnom zahtjevu tužilaštva za zaštitne mere u vezi sa svedocima koji su osjetljivi izvor informacija, 25. oktobar 2005. godine, par. 5.

¹² V. Odluka po Zahtjevu za zaštitne mjere za svjedoka KW456, 12. oktobar 2012. godine, par. 12. V. i T. 28827 (15. oktobar 2012. godine).

IV. Dispozitiv

9. Shodno tome, Vijeće na osnovu članova 20, 21 i 22 Statuta i pravila 75 Pravilnika ovim **ODBACUJE** Zahtjev.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 17. oktobra 2012.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]